

ikke er modne til at tage Del i det politiske Liv. Som om Mændene aldrig havde lagt Umodenhed for Dagen i deres politiske Optræden, eller begaaet Dumheder, og gjorde det endnu. Desuden, hvordan i al Verden skulde nogen vinde frem til Modenhed, uden ved at voxe sig stor, og det skete ved at bruge og udvikle sine Evner. Selv blandt Kvinderne kunde man møde denne Indvending om Umodenhed, men han vilde dertil svare: Er det Eder selv, I anser for umodne, nu vel, saa hold Eder tilbage, det staar Eder frit for, om I vil være med eller ej, men læg ikke de andre, som kan og vil ofre deres Tid og Kræfter paa det politiske Arbejde, Hindringer i Vejen.

En anden Indvending, som anførtes, var, at Kvinderne, naar de fik Valgret og Valgbarhed, kunde blive for talrige i Rigsdagen, og Taleren gengav det temmelig uhyggelige Billede, som Modstanderne fremstillede af alle de smaa stakkels skrigende Børn derhjemme i Vuggerne, medens Mødrene droge til Tinge. Han vilde dog vove at gaa ud fra, at det ikke vilde stille sig slet saa galt. Man maatte først se, om de virkelig blev valgte; i alt Fald kunde man vist rolig forudsætte, at næppe mere end Halvdelen af dem, der valgtes, vilde blive Kvinder. I et Land, hvor der, som f. Ex. i Norge, var 114 Valgkredse, vilde det altsaa blive saadan noget som 56 Kvinder. Af disse 56 kunde man vel nok antage, at omtrent Halvdelen var ugifte, og af de 28, der saaledes blev tilbage, var det vel endvidere sandsynligt, at atter Halvdelen var saa meget tilaars, at de i alt Fald ikke havde nogen Vugge igang derhjemme, saa var der altsaa 14 Smaa-

børn, som det ganske vist saa sørgelig ud for, men Taleren tillod sig at tro, at de smaa Stakler ikke vilde være stort bedre farne, om deres Mødre blev hos dem, thi den Moder, der foretrækker at forlade sine Smaa børn uden Nødvendighed, er saa vist ikke værd at holde paa. Børnene kan i hvert Fald være lige saa vel tjente med fremmed Pleje og Tilsyn. Og paa den anden Side: Havde en saadan Kvinde virkelig en saa levende Trang til at gaa den politiske Vej, at hun forlod Børn og alt andet derfor, ja saa vilde han ganske vist beklage hendes Smaa børn, men han vilde gratulere Tinget, thi saa maatte hun uden Tvivl sidde inde med en storartet Begavelse, som kunde komme Lovgivningen til Gode.

Forøvrigt stillede jo Forholdene sig ofte saaledes for Mændene, at de ikke altid kunde tage imod Valg. Saa lod de være. Det samme vilde blive Tilfældet med Kvinderne, men hvad Stemmeretten angik, saa var der absolut ingen Mening i, at kun Mænd var i Besiddelse af den, naar Mand og Kvinde ellers var borgerligigestillede. Man saa saaledes den mandlige Læge gaa til Valg, den kvindelige Læge maatte blive hjemme. Købmanden ligesaa, men Købmandsfrokenen, der maaske havde Forretning lige ved Siden af, derimod ikke. Borgmesteren, men ikke Borgmesterinden i ny Forstand o. s. v.

Taleren udviklede de forskellige Punkter med mere Udførlighed, end det kan ske her, og det meget interessante Foredrag fulgtes helt igennem med livlig Interesse af de forsamlede Tilhørere.

Avertissementer.

Kjøbenhavns kontrollerede Blodbudding
ved
J. M. Bandsholm, Allersgade 17. L.

35 Øre pr. Pd.

Blod er lige saa nærende som Kød og bør derfor, og fordi det er væsenlig billigere, nydes i langt større Maalestok end hidtil.

Hvorfor det ikke hidtil har nydt den Paaagtning i Byerne som det fortjener, er dels gammel Tradition, og dels, at det kun har været fremstillet til Menneskeføde i Form af sorte Pølser, som mange ikke holde af at nyde, naar de ikke selv har tilvirket dem. Blodbudding, som tilvirktes i Form, uden Tarme, med den største Properhed, og som faas i enhver velassorteret Viktualiehandel, bør spises af enhver.

NB. Forlang altid kontrolleret, og mærk Dem, at det er indpakket i mine trykte Papirer.

Ærbødigst

J. M. Bandsholm.